

szkół średnich, który jest polecenia godnym. Bliższych szczegółów Ks. Ks. Moderatorzy mogą zasięgnąć u ks. Pref. Winkowskiego — Zakopane, Nowotarska 2644.

№ 23.

Książki polecane.

Funerale — opracował ks. Dr. W. Gieburowski, druk i nakład Księgarni i Drukarni Katolickiej w Katowicach. Jest to wyciąg z kancjonału, zawierający obrzędy pogrzebowe, officium defunctorum, Mszę żałobną, procesję na dzień zaduszny. Rubryki (w kolorze czerwonym) podane są w języku polskim. Nowością jest tu pisownia nutowa, mianowicie: gregoriańskie nuty są umieszczone nie na 4 liniach, lecz na 5-ciu i użyto wszędzie klucza wiolinowego, dodając odpowiednią ilość przykluczowych znaków chromatycznych. Największą zaletą książki jest jej praktyczna użyteczność, która zaoszczędzi drogi kancjonał przed zniszczeniem z racji ciągłego używania działu Funerale. Dogodny format, dobry papier i druk powiększają zalety książki. Nabyć można w księgarni Unitas w Łomży.

№ 24.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

Ks. R. Krajewski wikariuszem w Kuczynie.

Ks. W. Brzozowski „ w Stawiskach.

Zmarł dn. 22 marca Ks. Kan. Michał Myszczyński. R. i. P.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE ŁOMŻYŃSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ.

№ 5

Łomża, dnia 1 maja 1938 r.

Rocznik XII.

T R E Ś Ć:

25. S. Paenitentiarum Ap. Conditiones ad erectionem „Viae Crucis”.	30. Wynagrodzenie duszpasterzy nauczycieli religii za nabożeństwa szkolne.
26. Kongres Eucharystyczny w Budapeszcie.	31. Egzaminatory wikariuszowskie.
27. Dekret odłączenia osiedla R. Kuczyńskiego z p. Jeleniewo a przyłączenia do p. Smolniki.	32. Rekolekcje.
28. Kongregacja Księży Dziekanów.	33. Rekolekcje w Częstochowie.
29. Rozporządzenie Min. W. R. i O. P. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli rel. rzym.-kat. w szkołach powszechnych.	34. Uniwersyteckie wykłady dla Duchowieństwa w Lublinie.
	35. Świecenia diakonów.
	36. Składanie oszczędności kościeln.
	37. Poszukiwanie metryki.
	38. Zmiany w duchowieństwie.

№ 25.

Sacra Paenitentiarum Apostolica (officium de indulgentiis)

Decretum

conditiones ad validam sacrarum „Viae Crucis” stationum erectionem ex novo statuuntur.

Iamdiu ac saepe huic S. Tribunali significatum fuit, multipliciter conditionum ad validitatem erectionis stationum „Viae Crucis” hucusque requisitarum haud raro occasionem dedisse omissioni, ut plurimum involuntariae, unius vel alterius ex iis, et consequenti exinde invaliditati erectionis eiusdem. Huic lamentabili defectui infra scriptus Cardinalis Maior Paenitentiarum occurrere efficaci remedio cupiens, totam rem deferendam esse Summo Pontifici censuit. Itaque Sanctitas Sua, in audientia eidem benigne concessa die 11 mensis Ianuarii vertentis anni, spirituali animarum piarum bono semper prospiciens, ac summopore exoptans ne christifideles priventur sacris indulgentiis, huic salutari exercitio adnexis — quas Ipsemet ex novo statuerat per Decretum „Pium Viae Crucis exercitium” sub die 20 Octobris 1931¹⁾ — abrogatis singulis conditionibus hac-

¹⁾ A. A. S. vol. XXIII, pag. 522. Rozp. Kurii Łomż. 1932 r., Nr. 16, str. 53.

tenus vigentibus, benigne decernere dignatus est ad validam stationem „Viae Crucis” erectionem sufficere ut sacerdos, idcirco rogatus, debita facultate sit praeditus, iuxta Decretum „Consilium suum persequens” datum die 12 Martii 1933²⁾; prorsus tamen decere, ratione praesertim ecclesiasticae disciplinae, ut singulis vicibus, nisi agatur de locis exemptis, accedat venia Ordinarii loci, ubi facultas exercetur, saltem rationabiliter praesumpta, quando Ordinarius facile adiri nequeat. Praeterea eadem Sanctitas Sua statuit ut omnes „Viae Crucis” erectiones, quaecumque ex causa hucusque invalide peractae, huius Decreti vigore sanatae maneant.

Contrariis quibuslibet etiam mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiarum, die 12 Martii 1938.

L. † S.

L. Card. Lauri, *Paenitentiarum Maior.*
S. Luzio, *Regens.*

№ 26.

Kongres Eucharystyczny w Budapeszcie.

W dniach 25—29 maja b. r. odbędzie się 34 międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w stolicy państwa Węgierskiego Budapeszcie. Podobnie jak na poprzednie Kongresy Eucharystyczne tak i na ten, już 34-ty z rzędu, podążą ze wszystkich krajów świata przedstawiciele Kościoła i ludów katolickich, aby oddać publiczny hołd Panu Jezusowi w Przenajśw. Sakramencie i zaznaczyć swoją niezłomną wiarę w ten dogmat katolicki.

Gdy nowoczesny poganizm i błędnowierstwo czynią wysiłki, aby Boga oddalić od serc ludzkich i Zbawiciela świata pozbawić panowania nad duszami, gdy ludzie przewrotni wchodzą w zmywy z szatanem przeciwko prawu Bożemu—katolicy łączą się w pokornej czci dla Odkupiciela i w obronie tego najwyższego daru Jego, jakim jest Eucharystia św.

Kongresy czyli Zjazdy Eucharystyczne są publicznym wyznaniem wiary katolików, że Syn Boży i Zbawiciel świata jest rzeczywiście obecny wśród ludzkości, utajony pod postacią chleba. Ta Jego obecność wśród nas, jest dowodem Jego nieustającej ku nam

²⁾ A. A. S. vol. XXV, pag. 170. Rozp. Kurii Łomż. 1933 r., Nr. 76, str. 151.

miłości i gotowości do wspierania nas w walkach naszej duszy o swe uświęcenie i zbawienie.

Niestety licznym jest zastęp tych, nawet katolików, dla których Eucharystia św. jest niczem, dla wielu nawet przedmiotem złośliwych napaści. Przechodzą obok Niej jakoby nie zawierała ich Stwórcy i Zbawiciela, jakoby w Niej nie przebywał ich Sędzia, w którego rękę spoczywa ich przeznaczenie na wieczność. Tak postępują, jak postępowali żydzi wobec przebywającego wśród nich Pana Jezusa.

Wobec tej tak szerokiej obojętności potrzeba publicznego przypominania obecności Pana Jezusa na ziemi, potrzeba stawiania Go światu przed oczy w nadziei, że wielu to zrozumie i uwierzy. Potrzeba przenikania jaknajszerszych warstw świata wiarą i czcią dla Przenajświętszej Eucharystii, aby rozszerzała swój uświęcający wpływ i ludzkość wznosiła ku niebu.

Ta publiczna cześć, jaka na Kongresie przez wszystkie narody chrześcijańskie Bogu utajonemu w Przenajśw. Sakramencie ma być oddana, będzie równocześnie aktem ekspiacyjnym za rozliczne nadużycia moralne i bluźnierstwa Przenajśw. Sakramentowi wyrządzone. Będzie także protestem przeciwko bezbożnictwu i uciemianiu Chrystusowego Kościoła. Wrogowie Jezusa wytyżają wszystkie siły, używają najohydniejszych zbrodni, aby Go usunąć z tego świata, zatrzeć Jego imię i stworzyć przepaść pomiędzy Nim a ludzkością.

Nie możemy do tego dopuścić, przeciwnie im silniejszy jest nacisk bezbożnictwa, tym głośniejsze wołajmy: Synu Boży, Tobie cześć i chwała na wieki, Zbawicielu nasz, pozostań z nami, aby nas nie ogarnął wieczór niewiary i moc bezbożnictwa.

Wreszcie powszechnie modły kongresowe niech się przyczynią do uproszenia nawrócenia się do prawdziwej wiary ludzi błędzących, odszczepionych od Kościoła i zaślepionych w swoich wierzeniach. Niech im zaświeci światło Chrystusowej nauki, niech ich Pan Jezus wprowadzi do prawdziwego Swojego Kościoła.

Przeto łączmy się wszyscy myślą, modlitwą i sercem z tym Kongresem Eucharystycznym. W tym celu polecam odczytać powyższe orędzie z ambon w niedzielę d. 22 maja b. r. i zachęcić parafian do codziennych modłów przez czas trwania Kongresu o pomyślny jego przebieg i jaknajbogatsze owoce duchowe.

Nadto zarządzam, aby w niedzielę d. 29 maja, jako w dzień

najbliższego zakończenia Kongresu, wygłoszone były kazania o powstaniu Kongresów Eucharystycznych i ich znaczeniu dla katolickiego świata — oraz aby po południu wobec Wystawionego Przenajświętszego Sakramentu odbyło się nabożeństwo eucharystyczne z procesją.

Łomża, d. 15. kwietnia 1938 r.

† Stanisław Bp.

№ 27.

Dekret odłączenia osiedla R. Kuczyńskiego z p. Jeleniewo a przyłączenia do p. Smolniki.

Nr. 1418/38.

STANISŁAW KOSTKA ŁUKOMSKI
ZE ZMIŁOWANIA BOŻEGO I STOLICY APOSTOLSKIEJ ŁASKI
BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Dr. Fil.

Mieszkaniec wsi Jaczne parafii Jeleniewskiej Roman Kuczyński wniósł podanie o wyłączenie jego osiedla z parafii Jeleniewo a włączenie do parafii Smolniki z powodu bliższej odległości i dogodniejszej komunikacji do kościoła w Smolnikach.

Wysłuchawszy w myśl kan. 1428 § 1 Kod. Pr. Kan. Kapitułę Katedralną oraz zainteresowanych i uznawszy słusność podanych racji zarządzam z dniem 1 maja 1938 r. odłączenie osiedla Romana Kuczyńskiego z parafii Jeleniewo a przyłączenie do parafii Smolniki.

Łomża, dnia 9 kwietnia 1938 r.

† Stanisław Bp.

№ 28.

Kongregacja Ks. Ks. Dziekanów.

Kongregacja tegoroczna Ks.Ks. Dziekanów odbędzie się w Łomży w dniach 30 i 31 sierpnia b r. z następującym porządkiem spraw:
Dnia 30 sierpnia o godz 9^{1/2} nabożeństwo w katedrze; o godz. 10^{1/2} Konferencja w sali Seminarium Diecezjalnego.

Referaty:

- Duszpasterstwo wobec socjalnych i gospodarczych warunków ludności wiejskiej;
- Duszpasterstwo wobec tychże warunków w miastach;
- Organizacje młodzieżowe, ich nastawienie religijne i sposoby pozyskiwania dla nich młodzieży.

Dyskusja.

Sprawy bieżące.

Te Deum.

W Kongregacji wezmą udział oprócz Ks.Ks. Dziekanów członkowie obu Kapituł, Ks.Ks. Profesorowie Seminariów oraz po jednym Proboszczu z każdego dekanatu wybranym przez duchowieństwo dekanalne. Nazwiska ich Ks.Ks. Dziekani podadzą zawczasu do wiadomości Kurii Diecezjalnej.

Od wzięcia udziału w Kongregacji zwolnić może tylko Kuria Diecezjalna.

Jeśli kto z obowiązanych do wzięcia udziału w Kongregacji był wyznaczony na drugą serię tegorocznych rekolekcji, może w tegorocznych rekolekcjach nie wziąć udziału.

Łomża, d. 21 kwietnia 1938 r.

† Stanisław Bp.

№ 29.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 grudnia 1937 roku

o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli religii rzymsko-katolickiej w szkołach powszechnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) zarządzam co następuje:

O kwalifikacjach zawodowych do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

§ 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych ma duchowny rzymsko-katolicki, który posiada:

a) świadectwo ukończenia studiów na wydziale teologii katolickiej w uniwersytetach polskich lub uzyskane najpóźniej w 1930 r. absolutorium wydziału teologicznego w Polsce;

b) bądź świadectwo ukończenia studiów teologicznych w diecezjalnych wyższych seminariach duchownych w Polsce;

c) bądź świadectwo ukończenia studiów lub absolutorium uzyskane na wydziałach teologicznych uniwersytetów lub w zakładach teologicznych za granicą — przy zachowaniu przepisów obowiązujących w sprawie nostryfikacji świadectw zagranicznych.

§ 2. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych ma osoba, która posiada:

a) bądź kwalifikacje zawodowe, określone w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258),

b) bądź gimnazjalne świadectwo dojrzałości lub przewidziane w art. 52 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) świadectwo kwalifikujące do studiów w szkołach wyższych oraz w obu wypadkach świadectwo pomyślnego ukończenia prowadzonych przez władze duchowne kursów katechetycznych i złożenia z wynikiem pomyślnym egzaminu przed jedną z kurii diecezjalnych.

§ 3. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych przypadkach zezwalać na nauczanie religii rzymsko katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych osobom, posiadającym misję kanoniczną, nie mającym kwalifikacji wymienionych w §§ 1 i 2, jednakże nie dłużej niż przez trzy lata.

§ 4. Aby móc udzielać nauki religii rzymsko katolickiej powinna posiadać zarówno osoba duchowna jak i osoba świecka, oprócz kwalifikacji zawodowych, jeszcze misję kanoniczną, udzieloną przez właściwego biskupa.

Obowiązek posiadania osobnej misji kanonicznej nie dotyczy duchowieństwa parafialnego.

O kwalifikacjach zawodowych do ustalenia nauczycieli religii rzymsko-katolickiej w publicznych szkołach powszechnych.

§ 5. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii, określone w § 1, są dla duchownych rzymsko-katolickich nauczycieli religii zarazem kwalifikacjami zawodowymi, wymaganymi do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej.

§ 6. Kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej posiada świecki nauczyciel religii rzymsko-katolickiej, który uzyskał świadectwo zdania egzaminu praktycznego na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych. Program tego egzaminu jak i skład komisji egzaminacyjnych ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwą władzą duchowną.

§ 7. Do praktycznego egzaminu na nauczycieli religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych może przystąpić obowiązany do jego złożenia nauczyciel religii rzymsko-katolickiej publicznej szkoły powszechnej, który wykaże się co najmniej dwuletnią nieprzerwaną pracą nauczycielską w wymiarze nie mniejszym niż 14 godzin tygodniowo, odbytą w publicznej szkole powszechnej po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

Za pracę nauczycielską, uprawniającą nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznej szkoły powszechnej do przystąpienia do praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub władza przez niego oznaczona może uznać pracę w szkole innej niż publiczna szkoła powszechna, przy zachowaniu jednak warunków pracy, podanych w ust. 1 niniejszego paragrafu.

§ 8. Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych winien być zorganizowany w miarę możliwości w tej szkole powszechnej, w której dany nauczyciel jest zatrudniony.

Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych można zdawać dwa razy. W wyjątkowych przypadkach Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić poszczególnym nauczycielom na zdawanie tego egzaminu po raz trzeci.

§ 9. Jeżeli nauczyciel religii rzymsko-katolickiej publicznej szkoły powszechnej nie zda praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko katolickiej publicznych szkół powszechnych przed upływem pięciu lat pracy nauczycielskiej w publicznych szkołach powszechnych po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymsko katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, winien być z nim rozwiązany stosunek służbowy.

Władza szkolna II instancji może w szczególnych przypadkach odroczyć ostateczny termin praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych, jednak nie dłużej niż na rok.

§ 10. Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych traci ważność, o ile osoba, która zdała ten egzamin, nie pracuje przez 10 lat z rządu w szkołach lub w administracji szkolnej.

Przepis ten nie ma zastosowania do nauczycieli, którym Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przywróci prawa nauczycieli stałych na mocy przepisów o stosunkach służbowych nauczycieli.

§ 11. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych przypadkach zwalniać nauczycieli religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych, posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, od obowiązku złożenia praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych, o ile praca ich w szkole powszechnej zostanie uznana za wybitną przez władze szkolne — po wysłuchaniu opinii właściwej władzy duchownej.

O kwalifikacjach dodatkowych.

§ 12. Nauczyciel religii rzymsko-katolickiej publicznej szkoły powszechnej, posiadający kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko-katolickiej i do ustalenia w publicznych szkołach powszechnych, oraz nauczyciel religii rzymsko-katolickiej prywatnej szkoły powszechnej, posiadający kwalifikacje do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, może uzyskać kwalifikacje dodatkowe przez ukończenie państwowego wyższego kursu nauczycielskiego lub zakładu o poziomie, uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego co najmniej za równorzędny, lub też przez zdanie rów-

nowartościowego egzaminu na podstawie przepisów określonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Przepisy przejściowe.

§ 13. Osoby posiadające kwalifikacje do nauczania religii rzymsko katolickiej w szkołach powszechnych, przepisane dla nauczycieli religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych w myśl przepisów obowiązujących w którejkolwiek części Rzeczypospolitej do chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, a które przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia były czynne w charakterze nauczycieli religii rzymsko-katolickiej w szkołach powszechnych co najmniej przez 3 lata, posiadają tym samym kwalifikacje do nauczania religii w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 14. Nauczyciele religii rzymsko-katolickiej czynni w publicznych lub prywatnych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, a nie odpowiadający warunkom § 13 winni uzyskać kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko-katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych przed dniem 30 czerwca 1940 r., w przeciwnym razie należy rozwiązać z nimi stosunek służbowy najdalej z dniem 30 czerwca 1940 r.

§ 15. Osobom, czynnym w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego w charakterze nauczycieli religii rzymsko-katolickiej w szkołach powszechnych, a nie posiadającym kwalifikacji, określonych w § 2 a) lub b), o ile wykażą się: 1) dobrymi wynikami nauczania i 2) świadectwem pomyślnego zdania egzaminu katechetycznego przed jedną z kurii biskupich, może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznać w terminie do dnia 30 czerwca 1940 r. kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymsko katolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

§ 16. Kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej posiadają ci nauczyciele religii rzymsko-katolickiej, czynni w publicznych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, którzy do tego dnia:

a) spełnili warunki wymienione w § 5,

b) uzyskali na podstawie obowiązujących przepisów kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej, lub

c) zostali przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia

Publicznego zwolnieni od obowiązku zdawania wszystkich przepisanych egzaminów i zaliczeni do kategorii nauczycieli wykwalifikowanych.

§ 17. Przy ustalaniu terminu, od którego nauczyciel religii rzymsko-katolickiej publicznej szkoły powszechnej ma prawo zgłosić się do praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych (§ 7), lub terminu, do którego nauczyciel obowiązany jest złożyć ten egzamin (§ 9), uwzględnia się przy zastosowaniu warunków, określonych rozporządzeniem niniejszym, pracę nauczycielską, odbytą przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

Dla nauczycieli religii rzymsko-katolickiej, czynnych w publicznych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadających odbytą przed tym terminem co najmniej trzyletnią nieprzerwaną pracę nauczycielską po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymsko-katolickiej w szkołach powszechnych, a obowiązanych w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego do złożenia praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-katolickiej publicznych szkół powszechnych — termin ostateczny zdania tego egzaminu przewidziany w § 9 odracza się do dnia 30 czerwca 1941 r.

Przepisy końcowe.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze dotyczy nauczycieli religii rzymsko-katolickiej: a) osób duchownych zarówno świeckich jak i zakonnych oraz b) osób świeckich.

Przez nauczycieli religii rzymsko-katolickiej należy rozumieć w rozporządzeniu niniejszym także i nauczycielki.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławska*

(Dz. U. R. P. 1938 r., Nr. 4, poz. 26).

№ 30.

Wynagrodzenie duszpasterzy nauczycieli religii za nabożeństwa szkolne.

(Dz. Urz. Kurat. Okr. Szk. Lwowsk. 1938 Nr. 1. Okólnik Nr. 10).

Kuratorium Okręgu Szkolnego
Lwowskiego we Lwowie
Dnia 15 stycznia 1938 r.
Nr. Bp-44116/37.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 20 listopada 1937 r. Nr. BP-24456/37 wyjaśniło, że duszpasterzom nauczycielom, uczącym religii w niepełnym wymiarze godzin i pobierającym wynagrodzenie za faktycznie odbytą ilość godzin należy się wynagrodzenie za nabożeństwa szkolne, odprawiane w tych dniach, w których miała się odbyć nauka religii, za czym przemawiają postanowienia § 7 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 9.XII. 1926 r. o nauce szkolnej religii katolickiej (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 9 z 1927 r.).

Powyższe wyjaśnienia podaje się do wiadomości i stosowania z uwagą, że odnosi się ono do nauczycieli religii obrządków katolickich.

Otrzymują: Inspektoraty Szkolne w okręgu.

Kurator Okręgu Szkolnego
Dr T. Kupczyński.

№ 31.

Egzaminy wikariuszowskie.

Dnia 12 października b. r. o g. 8 odbędą się w Seminarium Duchownym w Łomży egzaminy wikariuszowskie księży, którzy ukończyli Seminarium w latach 1935, 36, 37, z następujących przedmiotów:

Pismo św. — De passione D. N. J. Ch., Matth. XXI sq.

Teologia dogmatyczna — De sacramentis in genere et in specie. De novissimis. De religione christiana.

Teologia moralna — De sacramentis in genere et in specie.

Prawo kanoniczne — C. I. C. Liber III De rebus, matrimonio excepto.

Historia Kościoła — Od Bonifacego VIII do Rewolucji francuskiej (1294 — 1789).

Księża podlegający egzaminom obowiązani są zgłosić się pisemnie do ks. Rektora do 30.IX. 1938.

№ 32.

Rekolekcje.

W bieżącym roku rekolekcje dla kapłanów odbędą się w Seminarium Duchownym w Łomży w następujących terminach: I seria — początek 16. VIII. o godz. 20, zakończenie 20. VIII. rano; II seria — podobnie w dniach 22—26 VIII.

Ewentualne urlopy Księży w okresie rekolekcyjnym nie zwalniają od obowiązku udziału w rekolekcjach.

I seria. Ks. Ks. Backiel, Bagiński S., Bargielski A., Borawski C., Bruliński, Choromański, Chudzik, Danilowicz, Dąbkowski, Dmochowski, Filipowicz, Foltyn, Gawędzki, Gliński, Godlewski L., Gosiewski, Grabowski, Hajkowski, Hrynkiwicz, Jałbrzykowski, Jarnicki, Jasionowski, Kamiński S., Kamiński W., Kapkowski, Klimek, Kłoskowski, Kowalczyk, Krajewski R., Krassowski, Krawczyk, Kulbat, Kulesza J., Majewski, Marcinanis, Mąkowski, Mielnicki, Mieszko, Mizerski, Moczydłowski, Modzelewski R., Okuniewski, Olszak, Ostrowski C., Perkowski, Pilarek, Podbielski, Przekop, Puchalski, Rakowski, Ramatowski, Rejmentowski, Rogowski J. sen., Rostkowski, Roszkowski J., Sawicki J., Skłodowski, Skomoroszko, Staniewicz, Sulkowski, Śledziński, Tałandzewicz, Tuziński, Walczuk, Wądołowski J., Wierzbowski J., Wierzbowski S., Wiśniewski, Wyszemirski, Zajkowski, Zarzecki, Złotkowski, Żelaźnicki, Żochowski.

II seria. Ks. Ks. Bagiński H., Balukiewicz, Bargielski R., Białokożewicz, Bienkowski A., Bienkowski M., Bogacki, Bołtralik, Borawski J., Brzozowski, Chełchowski, Czajkowski, Dąbrowski M., Dziondziak, Dobkowski, Drozd, Gerwel, Godlewski B., Grodzki, Grunwald, Guzewicz, Idźkowski, Kalinowski, Kapel, Kębliński, Kin, Kochański, Kozłowski, Krysiak, Krzewski, Ksepka, Kuklewicz, Leśniewski, Lewszyk, Łapiński J., Łosiewski, Łuba, Malinowski, Mioduszewski, Murawski J., Murawski S., Niecikowski, Niedźwiecki, Olender, Olszewski Wacław, Ostalczyk, Pęski J., Płoński, Pogorzelski H., Polak, Rogowski J. jun., Romanowski, Roszkowski K.

Równy, Rydzewski, Skrzeczkowski, Sokołowski, Strękowski, Szepietowski W., Szumowski, Szymański, Śniegocki, Trzaska, Tyborowski, Waldman, Warkalło, Wężyk, Wieczorek, Wyszyński, Załęski, Załuska, Zaremba, Żebrowski.

№ 33.

Rekolekcje w Częstochowie.

W początkach lipca b. r. zostaną odprawione 8 dniowe rekolekcje w Częstochowie dla kapłanów członków Unii Apostolskiej. W rekolekcjach tych wziąć mogą udział także kapłani nieczłonkowie. Zgłoszenia można wysłać na ręce J. E. Ks. Biskupa Wetmańskiego w Płocku lub ks. Dziekana W. Będowskiego w Kolnie.

№ 34.

Uniwersyteckie Wykłady dla Duchowieństwa w Lublinie.

Katolicki Uniwersytet Lubelski, Seminarium Duchowne Lubelskie i Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Lublinie organizują po raz czwarty Wykłady dla Duchowieństwa w dniach 22 — 24 sierpnia 1938 r. Przedmiotem wykładów będzie zagadnienie korporacjonizmu. Po wykładach odbędą się rekolekcje dla tych uczestników Wykładów, którzy z tych rekolekcji zechcą skorzystać.

№ 35.

Święcenia diakonów.

Dnia 2 kwietnia b. r. J. E. Ks. Biskup Ordynariusz udzielił święceń diakonatu następującym subdiakonom:

J. Biniewskiemu, F. Miklaszewskiemu, A. Milanowskiemu, Z. Poniatowskiemu, L. Steciowi, P. Tawrelowi, E. Berezowskiemu, W. Karpowiczowi, K. Łupińskiemu i S. Wierzbickiemu.

№r. 36.

Składanie oszczędności kościelnych.

Kuria oczekuje sprawozdania Przew. Księży Dziekanów z zarządzenia swego wydanego w Rozporządzeniach Urzędowych Kurii Łomżyńskiej Nr. 95, str. 210, z 1937 r.

№ 37.

Poszukiwanie metryki.

Poszukuje się za wynagrodzeniem metryka Tomasza Tylewicza urodzonego przypuszczalnie w latach 1710—1720, oraz jego rodziców. Bliższych szczegółów co do miejscowości brak. Wypis należy nadesłać do Kurii.

№ 38.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

Ks. prob. W. Szepietowski	proboszczem	w Grabowie.
Ks. A. Warakomski	"	w Wigrach.
Ks. W. Brzozowski	wikariuszem	w Jeleniewie.
Ks. W. Kamiński	"	w Stawiskach.
Ks. S. Miklaszewicz	"	w Kadzidle.
Ks. J. Załęski	"	w Zambrowie.
Ks. J. Snarski	"	w Filipowie.
Ks. M. Równy	"	w Janówce.

Ks. prob. T. Dąbrowski z Wigier przechodzi na emeryturę.